

Sv. Alberta draudzes ziņas

2024. gada Advents / Kristus Dzimšanas svētki * Nr. 153

Miers un labums!

Adventa un Kunga Piedzimšanas laikam labi iederas sv. Asīzes Franciska vārdi no *Vēstules ticīgajiem*, ka mēs esam Kunga “mātes, kad mēs nesam Viņu mūsu sirdī un miesā caur dievišķo mīlestību un caur tīru un labu sirdsapziņu; mēs Viņu dzemdīnām caur svētiem darbiem, kuriem jāspīd citiem kā paraugam”(1,10). Visi,

kas dara Dieva darbus: “viņi ir mūsu Kunga Jēzus Kristus līgavaiņi, brāļi un mātes”(1,7). Svētais Francisks vēlējās, lai viņu sauktu par brāli un attiecībā pret sevi un savu brāļu starpā izvairījās lietot vārdu “tēvs”, bet ieviesa vārdu “māte”. Pirmajās franciskāņu eremītu kopienās priekšnieki tika saukti par “mātēm”, bet brāļi, par kuriem rūpējās “mātes” - lai viņiem būtu laiks un iztika lūgšanai - par “dēliem” un ik pēc laika brāļi mainījās vietām. Svētais Francisks izrādīja mātišķas jūtas pret radību un dažādiem dzīvniekiem. *Saules dziesmā* kā brāļus un māsas viņš raksturo visu radību, kas slavē savu Radītāju, un zeme tiek nosaukta par “mūsu māsu māti zemi, kura mūs baro un audzē, un izdod dažādus augļus ar krāsainām puķēm un zālēm”(9). Līdzīgi kā Marija kļuva par Dieva Māti, tā arī mēs varam šo mātišķību pieredzēt ticībā,

kad klausāties Dieva Vārdu, pieņemam un iznēsājam to mūsu sirdī, dzemdinām darbos, un tādā veidā mūsu piemēra gaisma ļauj Kristum dzimt citu cilvēku sirdīs. Svētais Francisks ļoti rūpējās par saviem brāļiem un, kā raksta viņa laikabiedrs, svētajam brāļi bija kā “viņa gara dzemdināti, ar lielākām grūtībām nekā dzemdē mātes klēpis” (*Thomas de Celano, Vita secunda sancti Francisci* 174,5).

Svētais Francisks vēlējās šīs lielās lemosošanās un Dieva Vārda iemājošanas patiesības ieviest ikdienā un nevis tikai teoloģijā vai baznīcas sienās. 2023. gadā svinējām 800 gadus kopš Grečio notikuma, kurā Francisks izveidoja mums ierasto un mīlo Bētleme silītes ainiņu. Svētais ne tikai izveidoja šo Kristus piedzimšanas ainiņu alā, bet ar Pāvesta atļauju lūdza kādu priesteri svinēt svēto Misi šajā alā, nevis baznīcā, ko prasīja tā laika Baznīcas likums. 1224. gadā franciskāņi saņēma no pāvesta Honorija III privilēģiju un atļauju lietot pārnēsājumus altārus svētās Mises svinēšanai ārpus baznīcas ēkas, lai dotos uz citām vietām un apstākļiem. No šī laika altāris kļuva brāļiem gandrīz par tādu kā mazu pasauli un Bētleme aina arī ieguva vispārēju raksturu. Ne velti Bētleme ebrejiski nozīmē “maizes māja”, no kuras varēja baroties visi, kas to vēlējās. Saistību starp Euharistiju un Bētlemi - “maizes māju” ievēroja jau Baznīcas tēvi, un tā izrādījās ļoti spēcīga un iztēli rosinoša. Maizes mājas tēls ir skaidrs, jo visi esam pateicīgi tam, kas notika Bētleme grotā, jo visi ticīgie ēd to pašu maizi, kas Euharistijā kļūst par Kunga Miesu un Asinīm. Bētleme vairs nav tikai ģeogrāfiska vieta tālā zemē, bet kļuva par garīgās barības simbolu. Asīzes Francisks vēlējās izsaukt ticīgajos pārliecību, ka Bētleme atrodas viņu sirdīs, domās un vēlmēs, lai Dieva vārds nestu augļus tikumos un svētā dzīvē. Tāds arī mums var būt Adventa un Kunga Piedzimšanas svētku laiks, kurā nopietni uztveram savu garīgo mātišķību, lai tas Dieva Vārds, kuru dzirdam, klausāties, redzam un jūtam, iemiesotos mūsu dzīves lēmumos un atgriešanās darbos.

br. Jānis

Kā svētais Jāzebs mums māca izdzīvot Adventu

Svētais Jāzebs mums var iemācīt piedzīvot auglīgu Adventu daudzu iemeslu dēļ. Klusi apcerēsīm piecus šī svētā neordināros tikumus, lai mēs daudz dedzīgāk izdzīvotu Adventa laiku un ļautu Jēzum piedzimt mūsu sirds dziļumos šajos Ziemas-svētkos!

1. Klusums. Bībelē ne vārda nedzirdam no svētā Jāzeba mutes. Šis svētā Jāzeba klusums ir ļoti daiļrunīgs. Tas māca mums ļoti būtisku attieksmi ieiešanai dziļā lūgšanā: klusumā. Ja mēs pastāvīgi tiekam bombardēti ar trokšņiem, tad ir neiespējami sadzirdēt Dieva Vārdu, Svēto Garu, kurš uz mums

runā liegā klusuma pūsmā. Tāpat svētā Jāzeba klusums iemāca mums viņa piemēra svarīgumu. Mums jāpierāda mūsu patiesums ne vien vārdos, bet arī darbos. Svētais Jāzebs mācīja pasaulei iet svētuma ceļu, ko viņš pats izdzīvoja. Lai viņš mums ir paraugs!

2. Lūgšana. Svētais Jāzebs bija lūgšanas vīrs. Cik ārkārtēja loma viņam bija pestīšanas vēsturē! Viņš bija gan Marijas, Dieva Mātes, vīrs, gan Jēzus, dzīvā Dieva Dēla, audzītājs. Tieši svētais Jāzebs iemācīja Jēzu runāt un saukt Dievu par “Abba” – domājot “Tētis”. Zināmā mērā svētais Jāzebs iemācīja Jēzum cilvēku valodas vārdus, lai sarunātos ar Debesu Tēvu – tā ir lūgšana. Ja svētais Jāzebs iemācīja Jēzum, kā lūgties, cik daudz vairāk viņš varētu mācīt to arī mums, ja es vienkārši palūgtu viņa palīdzību. Sāc uzreiz tagad: svētais Jāzep, māci man, kā lūgties!

3. Drosme un vīrišķība. Sabiedrībā, kur pārāk daudz vīriešu izvairās no saviem pienākumiem un saistībām pret sievietēm, bērniem un ģimeni, un, kad nonāk grūtību priekšā, pievēršas netikumiem un vieglai dzīvei, svētais Jāzebs mirdz kā drosmes un gara spēka paraugs. Viņš mēroja ceļu neskaitāmu jūdžu garumā vējā un aukstumā, lai galā sastaptos ar

atraidījumu. Viņš Jēzus dzimšanai atrada patvērumu lopu kūtī. Viņš cēlās agri, lai bēgtu uz Ēģipti, glābjot bērnu Jēzu no ļaunajiem un slepkavnieciskajiem ķēniņa Hēroda nodomiem. Sastopoties ar tik daudz grūtībām, svētais Jāzebs stāvēja stingri un skatījās acīs šķēršļiem ar vīra drosmi. Lai mūsu paaudzes vīrieši paceļ savu skatienu uz maigo, bet drosmīgo Dieva vīru – drošo svēto Jāzepu!

4. Nodrošināt un aizsargāt. Svētais Jāzebs gan aizsargāja, gan nodrošināja Svēto Ģimeni. Viņš smagi strādāja, piekopsams galdnieka arodu. Viņš nopelnīja maizi ar sava vaiga sviedriem. Viņš domāja nevis par sevi, bet par to, kā labāk nodrošināt un pasargāt ģimeni, ko Dievs uzticējis viņa rūpēm. Pietuvojoties Ziemassvētkiem, lūgsim svētajam Jāzepam nodrošināt un pasargāt mūsu garīgo dzīvi. Materiālisms, patērnieciskums, hedonisms ir mūsaiņu kultūras dievi. Tie smacē garīgumu. Svētā Jāzepa lūgšanas var palīdzēt mums lūkoties pāri pirkšanai, gūšanai, piederēšanai. Viņš var palīdzēt mums saprast, ka paties prieks un laime nerodas no tā, ka man kaut kas pieder, bet gan no piederēšanas Dievam. Turēt Bērnu Jēzu uz savām rokām un mūsu sirdīs - tas ir nesamērojami vairāk, nekā visas pasaules nauda un īpašumi. Labais svētais Jāzebs var dot mums šo vienkāršo, bet dziļo mācību.

5. Svētais Jāzebs, Dievmāte un Jēzus. Nonākot pie īstas un patiesas veltīšanās Marijai, svētais Jāzebs mums var kalpot par stipru tiltu. Neviens visā pasaulē nezināja, nesaprata, neloloja un nemīlēja Vissvētāko Jaunavu Mariju vairāk kā Jēzus un svētais Jāzebs. Vērsieties pie svētā Jāzepa un lūdziet viņam žēlastību pazīt un mīlēt Mariju, viņa mīļoto sievu. Jūsu veltīšanās Marijai būs milzīgs lēciens! Pēc tam pievērsieties svētajam Jāzepam un lūdziet viņam Jēzus personīgas pazīšanas žēlastību, lai jūs varētu mīlēt Jēzu daudz dedzīgāk un sekot Viņam arvien tuvāk līdzās. Neviens cits uz zemes bez Marijas nepazīna Jēzu labāk, kā svētais Jāzebs. Svētā Ģimene ir pilnīga tikai tad, kad visi trīs tās locekļi ir pazīti, cienīti un mīlēti. Lai svētā Jāzepa lūgšanas atver jūsu sirdis bezgalīgajiem dārgumiem, kurus Dievs sarūpējis jums šajā Adventa laikā! Un tad lai Jēzus piedzimst jūsu sirds dziļumos šajos Ziemassvētkos!

Catholicexchange.com

Tulk.: D.B.

<https://www.katedrale.lv/index.php?id=20714>

Anotācija par Rīgas Sv. Alberta draudzes Betlēmes ainu

Eduards Griškevičs “Jēzus piedzimšana”. Akrils, finieris, 400 x 250 cm, 2023

Par vizuālās estētikas vadmotīvu darbā “Jēzus piedzimšana” izvēlēta ikonu glezniecības stilistika, iedvesmojoties galvenokārt no krievu mākslinieka Andreja Rubļova svētglezņām, savukārt saturiski tas balstīts vēstures avotos un artefaktos, tiecoties notikumu attēlot vēsturiski precīzi.

Par grotu kā Jēzus piedzimšanas vietu liecina gan rakstiskas liecības, gan vecmeistaru ikonas. Lūkasa evaņģēlijā minētā Jēzus guldišana lopu barošanas silē^[1] argumentējama ar faktu, ka Betlēmes apvidū lopu izmitināšanai kopš senatnes izmantotas klinšu grotas^[2]. Tradīcija, ka Jēzus dzimšanas vieta bijusi grota un Palestīnas kristieši varējuši to uzrādīt atrodama jau Justīna Martira (miris 165) un Origena (miris ap 254) tekstos^[3]. Vēlākos gadsimtos notikuma vietā uzcelta Betlēmes Kristus Piedzimšanas baznīca (326–565).

Darbā “Jēzus piedzimšana” grotas izskatu iedvesmojušas vēstures liecības: itāļu–vācu mākslinieka Luidži Majara krāsu gravīra “Jēzus piedzimšanas grota, Betlēme” (1802), franču mākslinieka Džeimsa Tiso glezna “Austrumu gudrie pielūdz Jēzu” (1886–1894), kā arī nezināma autora fotogrāfija “Betlēme (*Beit-Lahm*) un apkārtnē. Jēzus Piedzimšanas grota” (1898–1914). Tiso vairākkārt ceļojis uz Svēto Zemi, lai fotogrāfijās, pierakstos un skicēs dokumentētu vietējās apkārtnes ainavu, arhitektūru, tērpus un paražas, tādējādi savas sakrālās gleznas padarot vēsturiski autentiskas.

Betlēmes ainā iedzīvināta leģenda par Austrumu gudrajiem kā 3 ķēniņiem, kuri pārstāv 3 kontinentus: Āfriku, Āziju un Eiropu. Tērpu krāsas atbilst Samuela Dana un Tomasa Kičina 1794. gadā izveidotās pasaules kartes kontinentu krāsojumam: Āfrika attēlota zaļā, Āzija – dzeltenā, bet Eiropa – sarkanā krāsā. Āfrikas (Senās Ēģiptes) faraona prototips ir Senās Divupes pēdējais valdnieks Ptolemajs VI Filometors, kura portrets iemūžināts gredzenā (nezināms autors, 3.–2. gs. p.m.ē., Luvras muzejs), savukārt faraona tērps un kronis gleznoti pēc seno ēģiptiešu apģērba zinātniskām rekonstrukcijām. Āzijas (Senās Persijas) valdnieks atveidots pēc drahmas monētas aversā (1. gs. p.m.ē., Klasiskās Numismātikas biedrība) redzamās Artakserksa II ģimenes. Eiropas (ķeltu) ķēniņa izskats aizgūts no ikonu glezniecības tradīcijas, bet kronis hipotētiski atjaunots pēc arheoloģiskajos izrakumos atrastajiem ķeltu priesteru kroniem – Roseldorfas druīda kroņa (Vīnes Dabas muzejs) un Darījumu kroņa (250.–150. g. p.m.ē., Britu muzejs), ko valkājis kareivis-priesteris.

Autors cilvēku figūru tēlveidē meklējis vienkāršību un emocionālu siltumu, uzsverot notikuma līksmo raksturu. Svētā Ģimene atainota kā vienota, mīlestības pilna un svēta kopiena, kurā katram loceklim ir sava – unikāla un neaizstājama – loma.

[1] Lk 2:7

[2] Peter Stuhlmacher, *Die Geburt des Immanuel. Die Weihnachtsgeschichten aus dem Lukas- und Mätthäusevangelium*, Vandenhoeck & Ruprecht, Göttingen. 2006² 51. lpp.

[3] Jozefs Racingers – Benedikts XVI, *Jēzus no Nācaretes: Prologs. Bērnības stāsti, Vox Ecclesiae*. 2020. 55. lpp.

Liturgiskais Kalendārs

1.decembris, svētdiena – **Adventa I svētdiena.**

3.decembris, otrdiena – Sv. Francisks Ksavers, priesteris, **piemiņas diena.**

7.decembris, sestdiena – **Sv. Ambrozijs, bīskaps un Baznīcas doktors, piemiņas diena.**

9.decembris, pirmdiena – **Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgā Ieņemšana, lieli svētki.**

Sv. Mises: 8.00, 11.00 un 18.00

13.decembris, piektdiena – Sv. **Lūcija, jaunava un mocekle, piemiņas diena.**

14.decembris, sestdiena – **Sv. Jānis no Krusta, priesteris un Baznīcas doktors, piemiņas diena.**

Oblātes Ziemassvētku vigīlijai

var iegādāties Adventa svētdienās pie draudzes grāmatu galda vai darbdienās draudzes sakristejā.

**Dievkalpojumu kārtība Ziemassvētku laikā
Rīgas sv. Alberta Romas katoļu baznīcā
2024./ 2025.gadā**

24. decembris, otrdiena

Svētās Mises: **8.00 un 18.00** (Mūsu Kunga Jēzus Kristus Dzimšanas svētku Vigīlija) un **23.00** Ganiņu Sv.Mise

25. decembris, trešdiena

Mūsu Kunga Jēzus Kristus Dzimšanas lielie svētki.

Svētās Mises: **8.00, 11.00 un 18.00**

26. decembris, ceturtdiena

Sv. Stefans, pirmmoceklis, svētki.

Svētās Mises: **8.00 un 18.00**

27. decembris, piektdiena

Sv. Apustulis un evaņģēlists Jānis, svētki. (sv. Jāņa godam vīna un sulu svētīšana)

Svētās Mises: **8.00 un 18.00**

28. decembris, sestdiena

Sv. Nevainīgo Bērniņu, mocekļu svētki.

Svētās Mises: **8.00 un 17.00**

29. decembris, svētdiena

Sv. Ģimenes – Jēzus, Marijas un Jāzepa svētki.

Svētās Mises: **9.00, 11.00 un 18.00**

31. decembris, otrdiena

Svētās Mises: **8.00 un 18.00** (pateicības Svētā Mise vecā gada noslēgumā)

1. janvāris, trešdiena

Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes lielie svētki.

Svētās Mises: **8.00, 11.00 un 18.00**

6. janvāris, pirmdiena - Kunga Epifānija, lieli svētki.

Svētās Mises: **8.00, 11.00 un 18.00**

12.janvāris, svētdiena - Kunga kristīšana.

Svētās Mises: **9.00, 11.00 un 18.00**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00

18:00

Sestdienās:

8:00

17:00

Svētdienās:

9:00

11:00 (Summa)

18:00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00

11:00 (Summa)

18:00 (sestdienās 17:00)

Viissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

tālr.: **6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76**

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Jānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*